

Sygnatura akt I C 275/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Joanna Pulkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 listopada 2022 r. w K.

sprawy z powództwa A. H.

przeciwko J. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej J. S. na rzecz powódki A. H. kwotę 2.500,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2019 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej J. S. na rzecz powódki A. H. kwotę 1.117,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygnatura akt I C 275/22

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 09 listopada 2022 r.

Pozwem z dnia 19 kwietnia 2022 r. (k. 2-5.) powódka A. H. wniosła pozew o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej J. S. kwoty 2.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 01 stycznia 2019 r. do dnia zapłaty. Wniosła również o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. Swoje żądanie opierała na umowie pożyczki zawartej z J. S. na kwotę 2.500,00 zł, która została jej wypłacona. Do dnia wniesienia powództwa powódka nie otrzymała zwrotu powyższej kwoty.

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 czerwca 2022 r. (k. 30-31.) pozwana J. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzone na swoją rzecz od powódki A. H. kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana wskazała, że kwota, której zasądzenia domagała się powódka, nie pochodziła od niej, ale od jej ojca, Z. K. i w związku z tym podniosła, że brak jest po stronie powódki legitymacji czynnej do dochodzenia zwrotu kwoty udzielonej pożyczki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ojciec powódki, Z. K., utrzymywał przez lata kontakty zawodowe z pozwaną. W ramach wzajemnej współpracy występowały między nimi rozmaite stosunki prawne, w tym również zawierane były między nimi umowy pożyczki

Pozwana J. S. w 2006 r. poprosiła Z. K. o udzielenie pożyczki w kwocie 2.500,00 zł.

Dowód: zeznania świadka Z. K. złożone na rozprawie w dniu 09.11.2022 r. – k-49

Następnie córka Z. K., A. H. (nosząca wówczas nazwisko K.) przesłała J. S. tekst podpisanej przez nią umowy pożyczki, w którym wskazała, że udziela pożyczki w kwocie 2.500,00 zł. Tekst umowy przewidywał, że powyższa kwota zostanie

wypłacona J. S. w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy. Termin zwrotu kwoty pożyczki został ustalony na dzień 31.12.2006 r.

J. S. podpisała powyższą umowę i odesłała ją powódce.

Dowód: umowa pożyczki zawarta w dniu 18 sierpnia 2006 r. (k. 9.)

odpis skróconego aktu małżeństwa między A. K. a J. P. H. zawartego 25 października 2008 r. (k. 11-12.)

Po odesłaniu A. H. dokumentu umowy J. S. otrzymała w dniu 24 sierpnia 2006 r. za pośrednictwem przelewu na swoje osobiste konto bankowe uzgodnioną kwotę pożyczki z rachunku bankowego należącego do A. H..

Dowód: potwierdzenie transakcji z dnia 24 sierpnia 2006 r. (k. 10.)

W 2014 r. A. H., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wezwała J. S. do zapłaty całej zaległej kwoty pożyczki, która została jej udzielona kilka lat wcześniej.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 29 października 2014 r. (k. 13)

potwierdzenie odbioru korespondencji (k. 14-17.)

27 listopada 2015 r. A. H. zawiadzała J. S. do próby ugodowej, na mocy której pozwana miała zapłacić na rzecz powódki pełną kwotę pożyczki, tj. 2.500,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi. J. S. nie stawiała się na wyznaczone przed Sądem Rejonowym w Gliwicach posiedzenie w sprawie zgłoszonego wniosku

Dowód: zawiadanie do próby ugodowej z dnia 27 listopada 2015 r. wraz z uzasadnieniem (k. 18.)

protokół z posiedzenia Sądu Rejonowego w Gliwicach II Wydziału Cywilnego z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. akt II CO 6299/15 (k. 20.)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów przedłożonych przez powódkę, których autentyczność nie została zakwestionowana przez pozwaną i nie budziła również wątpliwości Sądu. Z dokumentów tych jak i z zeznań samej pozwanej wynikało, że pozwana otrzymała pożyczkę w kwocie 2.500,00 zł.

Podniesiona przez pozwaną okoliczność, jakoby nie zawierała umowy pożyczki z powódką, a taka stosunek prawny łączyła ją z jej ojcem Z. K., nie zasługuje na uwzględnienie. Fakt wystąpienia do Z. K. z prośbą o pożyczkę oraz wcześniejsze relacje między pozwaną a Z. K., nie dają podstaw, by podważać sens i znaczenie umowy pożyczki zawartej w formie pisemnej i stanowiącej podstawę roszczenia zgłoszonego przez powódkę. Trzeba stwierdzić, że treść umowy była jasna, a podpisy na niej jednoznacznie określały, kto jest pożyczkodawcą, a kto pożyczkobiorcą. Łącząca strony umowa odpowiadała wymogom przepisu art. 720 § 1 k.c. definiującego umowę pożyczki. Fakt dokonywania przez pożyczkobiorczynię ustaleń ze Z. K. co do uzyskania pożyczki w kwocie 2.500,00 zł, nie doprowadził do tego – przy jednoznacznych sformułowaniach umowy – by to on udzielał pozwanej pożyczki.

Przy wykonaniu przez powódkę ze swej strony umowy przez wypłacenie pozwanej kwoty 2.500,00 zł, na J. S. ciążył wobec A. H. obowiązek zwrotu pożyczonych pieniędzy w terminie określonym umową. Brak wykonania tego zobowiązania przez pozwaną stanowił podstawę do zasądzenia od niej na rzecz powódki kwoty 2.500,00 zł W dacie, od której powódka domagał się odsetek, świadczenie powyższe było od dawna wymagalne, dlatego uwzględniono w całości żądanie powódki w zakresie odsetek.

W punkcie II. wyroku, w myśl przepisu art. 98 k.p.c., zasądzono od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.117,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składały się: kwota 200,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 900,00 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz.U. 2015, poz. 1800 z późn. zm./ i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.